

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 22. veljače 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Kúria – Mađarska) – Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-182/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 2. stavak 1. točka (c), članak 9. i članak 13. stavak 1. — Neoporezivanje — Pojam „subjekt javnog prava” — Trgovačko društvo koje je u stopostotnom vlasništvu općine, zaduženo za obavljanje određenih javnih poslova koji su u djelokrugu te općine — Određivanje tih poslova i naknada za potonje u ugovoru koji je sklopljen između tog društva i navedene općine)

(2018/C 134/14)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Izreka

1. Članak 2. stavak 1. točku (c) Direktive Vijeća 2006/112/EZ, od 28. studenoga 2006., o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da, pod uvjetom da sud koji je uputio zahtjev provjeri relevantne činjenične elemente, aktivnost poput one u glavnom postupku, koja se sastoji u tome da društvo obavlja određene javne poslove na temelju ugovora sklopljenog između tog društva i određene općine, predstavlja isporuku usluga uz naknadu koja na temelju te odredbe podliježe porezu na dodanu vrijednost.
2. Članak 13. stavak 1. Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da, pod uvjetom da sud koji je uputio zahtjev provjeri relevantne činjenične elemente i nacionalno pravo, aktivnost poput one u glavnom postupku, koja se sastoji u tome da društvo obavlja određene javne komunalne poslove na temelju ugovora sklopljenog između tog društva i određene općine, ne potpada pod pravilo o postupanju kao s osobama koje nisu obveznici poreza na dodanu vrijednost u slučaju da ta aktivnost predstavlja gospodarsku aktivnost u smislu članka 9. stavka 1. te direktive.

⁽¹⁾ SL C 221, 10. 7. 2017.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 22. veljače 2018. Administrativen sad – Varna – Bugarska) – Mitnitsa Varna protiv „SAKSA” OOD

(Predmet C-185/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička carinska tarifa — Razvrstavanje robe — Europska usklađena norma EN 590:2013 — Podbroj 2710 19 43 kombinirane nomenklature — Relevantni kriteriji za razvrstavanje robe kao plinskog ulja)

(2018/C 134/15)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad – Varna

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mitnitsa Varna

Tuženik: „SAKSA” OOD

uz sudjelovanje: Okrajna prokuratura – Varna

Izreka

Kombiniranu nomenklaturu iz Priloga I. Uredbi (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, u verziji koja proizlazi iz Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1101/2014 od 16. listopada 2014., treba tumačiti na način da se mineralno ulje poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku ne može zbog svojih destilacijskih osobina razvrstati kao plinsko ulje u podbroj 2710 19 43 te nomenklature, unatoč tome što udovoljava zahtjevima iz usklađene norme EN 590, u njezinoj verziji iz rujna 2013., koji se odnose na plinsko ulje namijenjeno arktičkim klimama ili klimama s ostrim zimama.

⁽¹⁾ SL C 213, 3. 7. 2017.

Zahtjev za prethodnu odluku, koji je 24. studenoga 2017. uputio Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Poljska) – WB

(Predmet C-658/17)

(2018/C 134/16)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Stranke glavnog postupka

WB

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 46. stavak 3. točku (b), u vezi s člankom 39. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvaćanju i izvršavanju javnih isprava u nasljednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o nasljeđivanju ⁽¹⁾, tumačiti na način da je izdavanje ovjere odluke o nasljednoj stvari, prema predlošku iz Priloga 1. Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 1329/2014 od 9. prosinca 2014. o uspostavi obrazaca iz Uredbe (EU) br. 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, dopušteno i u odnosu na odluke kojima se potvrđuje svojstvo nasljednika, ali koje (čak ni djelomično) ne podliježu ovrsti?
2. Treba li članak 3. stavak 1. točku (g) Uredbe (EU) br. 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća tumačiti na način da potvrda o nasljeđivanju koju je javni bilježnik sastavio u skladu s nespornim zahtjevom svih sudionika u postupku potvrđivanja, koja ima pravne učinke pravomoćnog sudske rješenja o nasljeđivanju – kao što je to potvrda o nasljeđivanju koju je sastavio poljski javni bilježnik – čini odluku u smislu te odredbe?

Treba li članak 3. stavak 2. prvu rečenicu Uredbe (EU) br. 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća tumačiti na način da javnog bilježnika koji sastavlja takvu potvrdu o nasljeđivanju treba smatrati sudom u smislu potonje odredbe?